

вленіе, което е до край сравнено съ прво-то доказвася такожде, че е обла равнина-та на Земѣж-тѣ, и что тая облость пропада между звѣздѣж-тѣ и пѣтника (чрѣт. 2).

12. Тѣя две явленія, отъ които прво-то ся вижда спорядъ всичкы-ты посокы, сирѣчь отъ Вѣстокъ камъ Западъ, ако трѣгне нѣкой, или отъ Сѣверъ камъ Югъ; а второ-то само отъ Сѣверъ камъ Югъ, ставать всякога спорядъ истый начинъ. Притова прѣдмѣти-ти ся възвышявать или снижявать, показватся или изгубвать, почти всякога еднакво и сравнено съ прѣмѣстваніе-то на зрителя имъ; оттова трѣбваше да размыслять, че облость-та на Земѣж-тѣ е на-сждѣ подобна, и что приличя на клѣбо. На това размыслеваніе ся увѣрихъ испрво: отъ прѣплаванія около Земѣж-тѣ, ставаны спорядъ различни посокы, зачто пѣтници отъ Вѣстокъ или отъ Западъ ся завръщать отъ наспоряднѣж-тѣ странѣ; и второ, отъ образа на земнѣж-тѣ сѣнкѣ въ станваны-ты намѣста лунны затулванія. Тѣя затулванія ся случявать, кога Луна-та прѣмине задъ Земѣж-тѣ (или съ другы рѣчи, кога Земя-та дохожда между Лунѣж-тѣ и Слънце-то); тога си Земя-та въспира слънчевѣж-тѣ свѣтлость да стигне въ нѣкоѣж коѣж-годѣ странѣ на Лунѣж-тѣ, та оттова остава тъмна и засѣнчанѣ; а сѣнка-та на Земѣж-тѣ, отврѣлевана възъ Лунѣж-тѣ, виждася всякога крѣговитѣ, каква и да е страна отъ земнѣж-тѣ равнинѣ ся случи прѣдмѣтъ на Лунѣж-тѣ; това е вѣрно доказателство, че тѣя е обла.

13. Кога ся увѣримъ еднажъ, че Земя-та е обла, можемъ проумѣемъ и съ кой начинъ е възможно да ся прѣмѣри и продлженіе-то и. Полагася раздѣлена, както и всяко друго нѣчто дѣто е крѣговито, на 360 равны чѣсти, които ся наричять стѣпове, всякой стѣпъ пакъ раздѣленъ на 60 минуты, и всякоя минута на 60 секунды, и зачтото възвышяваніе-то или снижяваніе-то на звѣзды-ты (11) сѣ всякога